

ДѢЙСТВІЕ I.

Позорище 1-во

(Добродѣтель-та влиза, облѣчена въ богыинско облѣкло, оглѣдва се на сѣкждѣ очюдено, милостиво и послѣ съ възхыщеніе:)

Поздравявамъ тж съ любовь, мила земице!—(зема еднж шѣпк земѣ и я гледа умилно:) Ты, ты ли, мила земице, си мж изневѣрила?—Ты ли си забравила добрини-тѣ, кои-то азъ съмъ посѣяла въ тебѣ?—О! Боже! Ты си силенъ—ты си всевидящъ, нѣ, дано въ туй отношеніе поне да останаше злобата излжгана.—Боже мой! Боже мой, дали е възможно да намѣрж азъ челоуѣщинж-тж тжй развратенж, както я описвашъ ты?!—Кагато за послѣдень пжть бѣхъ на този свѣтъ, азъ упжтихъ сѣкыго въ пжть-тѣ на добродѣтель-тж, коя-то да му служи за земно и за небесно благоденствіе.—А сега, мила челоуѣщино, мигаръ тжй да вж намѣрж?—мигаръ злоба-та е имала погълмо вліяніе въ ваши-тѣ сърдца?—мигаръ вый потжпкахте мои-тѣ начала за да поднесете лавровы вѣнци на противницж-тж ми зложж?—

О! Не, не е възможно! Немогахъ мои-тѣ братя и сестри тжй скоро да мж забравѣтъ!—Може и да има таквизи изроди на челоуѣщинж-тж, кои-то да сж забравили Бога, слѣдовательно и себеси; нѣ—прости мж, творче мой!—никогда, о! никога азъ немогж повѣрва че цѣлый-тѣ свѣтъ бѣга отъ мене за да паля свѣщи на развратныя и омразныя олтарь—на олтарь-тѣ на зложж-тж! X

Боже мой! прости мж, ако дързнувамъ да роптаж!—Нѣ ты, кой-то си само за добро-то, дозволи ми да вѣрвамъ, че въ сърдца-та на Българи-тѣ и на Българкы-тѣ не е изчезнала свѣсѣмъ искра-та на добродѣтель-тж, надъ коуж-то си мж направишь Богыинж.—Та какво искамъ азъ?—Моето исканіе е играчка за добрый-тѣ.—Азъ неяскамъ друго, освѣщъ: